

සාරාංශය

වර්තමානයේ ගොවි සංවිධානවලට බොහෝ සමානකම් ඇති ගොවීන් සම්බන්ධ කොට පිහිටුවා තිබූ ආයතන අතීතයේ සිට ම ශ්‍රී ලංකාවේ පැවති බව මූලාශ්‍රවලින් හෙළි වේ.

වර්තමාන ස්වරූපයේ ගොවි සංවිධාන ශ්‍රී ලංකාව තුළ ආරම්භ වී ඇත්තේ 1980 දශකයේ දී ය. ආරම්භක අවධියේ පැවති ගොවි සංවිධානවල ප්‍රධාන අරමුණ වූයේ වී වගාවේ දී වාරි ජලය කළමනාකරණය කිරීම සඳහා ගොවි ජනතාව සහභාගී කර ගැනීමයි. මෙම අරමුණු පෙරදැරිව මහා වාරිමාර්ග ප්‍රදේශවල මෙන් ම සුළු වාරිමාර්ග ප්‍රදේශවල ද වීවිධ ව්‍යාපෘති යටතේ ගොවි සංවිධාන පිහිටුවනු ලැබී ය.

1991 අංක 4 දරන ගොවිජන සේවා සංශෝධන පනත මගින් ගොවි සංවිධාන නීතිමය වශයෙන් පිළිගත් ආයතන බවට පත් වූ අතර ගොවිජන සේවා කොමසාරිස් යටතේ ලියාපදිංචි කිරීම ඇරඹුණි. ජල කළමනාකරණ කටයුතුවලට අමතරව යෙදවුම් බෙදා හැරීම, තව්න වගා ක්‍රම භාවිතය ප්‍රවර්ධනය කිරීම, කෘෂි බෝග අලෙවි වෙළෙඳපොළ සංවර්ධනය කිරීම හා ගොවි ආරවුල් විසඳීම යන කාර්යයන් ගොවි සංවිධාන මගින් ඉටු කරවා ගැනීමට අපේක්ෂා කරන ලදී. වර්ෂ 2000 අංක 46 දරන ගොවිජන සංවර්ධන පනත මගින් ගොවි ජනතාවගේ සහ කෘෂි කර්මාන්තයේ දියුණුව උදෙසා පුළුල් සේවාවක් සැපයීම සඳහා තවත් ක්ෂේත්‍ර ගණනාවක් ආවරණය වන ආකාරයට සේවා සැපයීමට ගොවි සංවිධානවලට බලතල පවරා තිබේ.

ගොවිජන සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුවේ දත්තවලට අනුව වර්තමානයේ ශ්‍රී ලංකාවේ ගොවි සංවිධාන 13,981ක් ක්‍රියාත්මක වේ. මේ අතරින් ගොවි සංවිධාන 13,732ක් ලියාපදිංචි වී සිටී. ගොවි සංවිධාන 1,390ක් ලියාපදිංචි වී නැති අතර 684ක් අක්‍රීය තත්ත්වයේ පවතී. ගොවි සංවිධානවලින් 80%ක් ම ක්‍රියාත්මක වන්නේ වර්ෂාවපෝෂිත හා සුළු වාරිමාර්ග ආශ්‍රිත ප්‍රදේශයේ ය. අසාර්ථක තත්ත්වයේ පවතින ගොවි සංවිධාන පිහිටා ඇත්තේ ද මෙම සුළු වාරි හා වර්ෂාවපෝෂිත කලාපයේ ය. බොහෝමයක් ගොවි සංවිධාන අසාර්ථක මට්ටමේ පවතින්නේ යැයි ගොවිජන සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුව තක්සේරු කොට ඇත්තේ ඒවායේ කාර්යයන් කිහිපයක් පමණක් විමර්ශනය කිරීමෙනි. ගොවි සංවිධානවලින් අපේක්ෂිත සේවය අතිශය පුළුල් ය. වර්තමාන ගොවි සංවිධානවලට පැවරී ඇති පුළුල් කාර්යභාරය විමසා බලා එම කාර්යභාරය පදනම් කොටගෙන ගොවි සංවිධාන යම්කිසි තක්සේරුවකට භාජනය කර අක්‍රීයව පවතින ගොවි සංවිධාන හඳුනාගෙන එසේ වීමට හේතු විමර්ශනය කොට එම හේතු පදනම් කර ගනිමින් ගොවි සංවිධාන ක්‍රියාකාරීභාවයට පත් කිරීමෙන් ගොවි ජනතාවට පුළුල් සේවයක් සලසන ගොවීන්ගේ ම ආයතන බවට පත් කිරීමට ඒවා තුළ සිදු කළ යුතු යෝජනා ඉදිරිපත් කිරීම මෙම අධ්‍යයනයේ අරමුණ වේ.

පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය වශයෙන් සුළු වාරි මාර්ග හා වර්ෂා පෝෂිත ප්‍රදේශවල ක්‍රියාත්මක වෙමින් පවතින ගොවි සංවිධාන 14ක් තෝරා ගෙන එක් එක් ගොවි සංවිධාන පිළිබඳ සිද්ධි අධ්‍යයන ක්‍රමවේදය යටතේ අධ්‍යයනය කරන ලදී. ගොවි සංවිධාන නායකයින්, අදාළ බල ප්‍රදේශයේ ගොවිජන සංවර්ධන නිලධාරීන්, ක්ෂේත්‍ර නිලධාරීන් සහ ගොවි සංවිධාන සාමාජිකයින් සමඟ සම්මුඛ සාකච්ඡා කිරීමෙන් සිද්ධි අධ්‍යයනය සඳහා දත්ත සපයා ගන්නා ලදී.

අධ්‍යයනයට ලක් කරන ලද ගොවි සංවිධාන 14 වූයේ කුරුණෑගල දිස්ත්‍රික්කයේ අරුණ ගොවි සංවිධානය, ගලඅඹගස්වැව ගොවි සංවිධානය, නැෂනල්වැව ගොවි සංවිධානය, තාරම්මල දහදියමල් ගොවි සංවිධානය, අනුරාධපුර දිස්ත්‍රික්කයේ ඇලයාපත්තුව සෙවන කාන්තා ගොවි සංවිධානය, මිහින්තලේ පාච්චුව ගොවි සංවිධානය, බදුල්ල දිස්ත්‍රික්කයේ කැප්පෙට්පොළ ගොවිජන සංවර්ධන බල ප්‍රදේශයේ සුලංකපොල්ල ගොවි සංවිධානය,

බොරලත්ද ගොවිජන සංවර්ධන බල ප්‍රදේශයේ ණය අරුව ගොවි සංවිධානය හා වංගිය කුඹුර ගොවි සංවිධානය, රිදීපාන ගොවිජන සංවර්ධන බල ප්‍රදේශයේ සොරණාතොට ගොවි සංවිධානය, මාතර දිස්ත්‍රික්කයේ දෙනියාය කොටපොල උතුර මහසෙන් ගොවි සංවිධානය, දැරංගල ජනගීත ගොවි සංවිධානය, කනංකේ වැල්ලාන එකමුතු ගොවි සංවිධානය හා හම්බන්තොට දිස්ත්‍රික්කයේ මොදරවාන ගොවි සංවිධානය යන ඒවා වේ.

ජාත්‍යන්තර හෝ රාජ්‍ය හෝ පිටස්තර ආයතන සමඟ සම්බන්ධතා වර්ධනය කරගෙන බල ප්‍රදේශයේ කෘෂි යටිතල පහසුකම් දියුණු කිරීම, ගොවි සංවිධාන බල ප්‍රදේශයේ පදිංචි ගොවි පවුල් සංඛ්‍යාවෙන් බහුතරයක් සංවිධානයේ සාමාජිකත්වයට ඇතුළත් කරගැනීම, සාමාජික මුදල් අයකර නො ගෙන වෙනත් විවිධ ආදායම් මාර්ග හෙළිකර ගනිමින් අරමුදල් රැස්කර ගැනීම, ගොවි සංවිධානය තුළ මුදල් ඉතිරි කිරීමට සාමාජිකයන් පෙළඹවීම, කෘෂිකාර්මික ආයෝජන හා වෙනත් දෛනික අවශ්‍යතා සඳහා සංවිධානය විසින් ණය සපයාදීම, කෘෂිකාර්මික කටයුතු සඳහා වාරි ජලය පිරිමැසුම් දායක ලෙස සැපයීම, අනුකම්පිත පිහිටුවා සංවිධානයේ සේවා විමධ්‍යගත කර සාමාජිකයන් බහුතරයකට වගකීම් පවරාදී තිබීම, කෘෂිකාර්මික ක්ෂේත්‍රයේ ඉදිකිරීම් කොන්ත්‍රාත් පදනම යටතේ භාරගෙන ක්ෂේත්‍රයේ අඩුපාඩු සංවිධාන විසින් ම සකස් කරගැනීම, අදාළ ක්ෂේත්‍ර නිලධාරීන් සහභාගී කරගනිමින් කත්ත රැස්වීම් පවත්වා සාර්ථක ලෙස කත්තය සැලසුම් කිරීම, වසරක් තුළ ක්‍රියාත්මක කිරීමට අපේක්ෂිත සංවර්ධන සැලැස්ම වසර මූල සකස් කිරීම, කෘෂිකාර්මික කාර්යයන් පහසු කිරීම සඳහා අවශ්‍ය කෘෂි උපකරණ සංවිධානය විසින් පහසු අයකිරීම් යටතේ ගොවීන්ට සැපයීම, ගොවීන් සඳහා නව තාක්ෂණය හඳුන්වාදීම සඳහා ආදර්ශන හා ක්ෂේත්‍ර දින සංවිධානය කිරීම, ගොවි සාමාජිකයින් ගෙවතු වගාවට පෙළඹවීම සඳහා අවශ්‍ය උපදෙස්, බීජ හා රෝපණ ද්‍රව්‍ය සැපයීම් සංවිධානය කිරීම හා සම්බන්ධීකරණය කිරීම, ගොඩ ඉඩම්වලින් උපරිම ප්‍රයෝජන ලබාගැනීම සඳහා ඒවායේ මුදල් බෝග වගාවට ගොවීන් උනන්දු කිරීම, කෘෂිකර්මය සම්බන්ධ රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්ති ගම තුළ ක්‍රියාත්මක කරන නියෝජිත ආයතනය ලෙස සංවිධානය ක්‍රියාත්මක වීම, පරිසර සංරක්ෂණය සඳහා ගොවීන් පෙළඹවීම සඳහා රසායනික පොහොර හා තෙල්වලින් තොර කාබනික වගාවට ගොවීන් යොමු කරවීම, පිදුරු පිටිවීමේ පුරුද්ද නවතා පිදුරු කුඹුරට දැමීමට ගොවීන් උනන්දු කිරීම, ගොවි බැංකු කොටස් මිල දී ගැනීමට ගොවීන් උනන්දු කරවා ඔවුන් ආයතනික පහසු ණය මාර්ගවලට යොමු කිරීම, සුබසාධන අංශයක් පවත්වාගෙන යාම මගින් ගොවීන්ගේ පවුල් සඳහා සංවිධානයේ උපකාර සිදු කිරීම, අධ්‍යාපන ආධාර හා අසනීප, අවමංගලය වැනි අවස්ථාවල මූල්‍ය හා මහජන සහාය ලබාදීම, විනෝද හා ආගමික වාරිකා සංවිධානය කිරීම, මුදල් ඉතිරි කිරීමේ විවිධ ක්‍රම වශයෙන් සිටිටු ක්‍රම හඳුන්වාදීම, සාමාජිකයන්ගේ අධ්‍යාත්මික සුවය සඳහා සාංඝික දාන, පිරිත් පිංකම්, ශාන්ති කර්ම සංවිධානය කිරීම, මී උණ හා ඩොංගු මර්දනය හා සෞඛ්‍යාරක්ෂිත ක්‍රම සඳහා ගොවීන් යොමුකරවීම, ගොවි ජනතාවගේ දරුවන් පරිගණක තාක්ෂණය හා වෙනත් වෘත්තීය පුහුණු සඳහා යොමු කිරීම, ශ්‍රමදාන සංවිධානය මගින් ප්‍රදේශයේ යටිතල පහසුකම් සංවර්ධනය හා තඩත්තු කිරීම, සුළු ගොවි ආරවුල් විසඳීම සඳහා ක්‍රියාකිරීම, ගොවි සංවිධාන සම්බන්ධයෙන් පාර්ලිමේන්තු පනත්වලින් පවරා දී ඇති බලතල පිළිබඳව අවබෝධයෙන් සිට ඒවාට අනුකූලව ගොවීන්ට සේවා සැපයීම යනා දී කාර්යයන් සාර්ථක ගොවි සංවිධාන විසින් සිදු කර තිබේ.

මෙලෙස සාර්ථක ගොවි සංවිධාන යන වර්ගීකරණයට ඇතුළත් කිරීමට ඉහත සඳහන් කාර්යයන් සිදු කිරීම හේතු වූ අතර එවැනි කාර්යයන් සිදු කිරීම සඳහා සාර්ථක ගොවි සංවිධානවලට හැකියාව ලැබී තිබුණේ සංවිධානය වෙනුවෙන් කැප වූ අවංක හා නිර්මාණශීලී හැකියාව සහිත නායකත්වය, පාර්ලිමේන්තු පනත් මගින් ගොවි සංවිධානවලට පවරා ඇති බලතල පිළිබඳව අවබෝධයෙන් ගොවි සංවිධාන මෙහෙයවීම, බිම් මට්ටමේ ප්‍රජා සංවිධානවල කටයුතු කිරීමෙන් ලබා ඇති අත්දැකීම්, කෘෂිකාර්මික ක්ෂේත්‍රයේ විවිධ ගැටලු හා අඩුපාඩු මහහරවා ගැනීම සඳහා අවශ්‍ය මුදල් සපයාගැනීමට විවිධ මාර්ග හෙළිකර ගැනීම, සංස්කෘතිකමය වශයෙන් වැදගත් වාරිතු ඉටුකිරීමට ගොවි සංවිධානය වෙනුවෙන් කැපවීම හා සහභාගීත්වය සඳහා සාමාජිකත්වය උනන්දු කිරීමේ උපාය මාර්ග අනුගමනය කිරීම, විනිවිද භාවයෙන් යුතුව සංවිධානයේ ආදායම් වියදම් පවත්වා ගැනීම හා පිටස්තර

පරීක්ෂකවරුන් මාර්ගයෙන් විගණන කටයුතු සිදු කිරීම, ගොවිජන ක්ෂේත්‍රයේ නිලධාරීන්ගේ සහයෝගය ලබාගැනීමේ හැකියාව, සාමාජිකත්වයේ අවශ්‍යතා සඳහා සවන්දීම හා ඒවා ඉටුකරදීමට කැප වී ක්‍රියාකිරීම, පෞද්ගලික ආර්ථික වැඩපිළිවෙලකට වඩා සාමූහික වැඩපිළිවෙල අගය කිරීමට තායකත්වය හා සාමාජිකයින් පෙළඹී සිටීම හා සංවිධානයේ සාමූහික තීරණ පිළිගැනීමට හා ඒවාට අනුකූලව ක්‍රියා කිරීමට සාමාජිකත්වය හික්මීමක් ඇතිකර තිබීම යන ලක්ෂණ ගොවි සංවිධානය තුළ අත්තර්ගත වීම තිසා ය.

ගොවි සංවිධාන සාමාන්‍ය ක්‍රියාකාරීත්වයක් පැවතීම හේතු වශයෙන් අධ්‍යයනයෙන් හඳුනාගත් කරුණු පහත සඳහන් පරිදි දැක්වීමට හැකි ය. ඒවා නම්, පාර්ලිමේන්තු පනත් මගින් ගොවි සංවිධාන සම්බන්ධයෙන් දක්වා ඇති බලතල පිළිබඳ අඩු අවබෝධයකින් යුක්ත තායකත්වය හා සාමාජිකත්වය, පොදු වැඩවලට කාලය කැප කිරීමට තායකත්වයට හා සාමාජිකත්වයට හැකියාවක් නොමැතිකම හා එසේ කිරීමට තරම් හික්මීමක් හා පළපුරුද්දක් නොමැතිකම, තායකයින් දිගුකාලයක් සිය නිලතලවල රැඳීමේ අරමුණ මිස නිර්මාණශීලී අදහස්වලින් සමන්විත නොවීම, පොහොර සහනාධාරය ලබාදීම හා සම්බන්ධ කාර්යයන් හා කත්ත රැස්වීම් පැවැත්වීම පමණක් ගොවි සංවිධානය විසින් ඉටු කළ යුතු කාර්යයන් ලෙස සැලකීම, කාර්යක්ෂම ලෙස හා කැපවීමෙන් සංවිධානයේ කටයුතු ඉටුකිරීමට තායකයින් දක්වන අකැමැත්ත, පෞද්ගලික කටයුතුවලට ඔවුන් ප්‍රමුඛත්වය ලබාදීම හා පොදු කටයුතුවලට දෙවන ස්ථානය ලබා දීම, මුදල් පාලනය සම්බන්ධ විනිවිද භාවයක් රැක ගැනීමට උත්සාහ නො දැරීම, සාමාජිකයන්ගේ අවිශ්වාසයට පාත්‍රවීම හා ගොවිජන ක්ෂේත්‍රයේ නිලධාරීන් සමඟ සම්බන්ධය දුරස්ථවීම යන කරුණු ය.

ගොවි සංවිධානවල ක්‍රියාකාරීත්වය ඇගයීමේ දී පහත සඳහන් නිර්ණායක භාවිතා කරන ලද අතර එම නිර්ණායකවලින් කොතරම් ප්‍රමාණයක් මෙම ගොවි සංවිධානවල දක්නට ලැබෙන්නේ ද යන්න මත ගොවි සංවිධාන ශ්‍රේණිගත කිරීමක් කළ හැකි විය. එලෙස භාවිතා කළ නිර්ණායක වූයේ ගොවි සංවිධානයේ සාමාජිකත්වය ලබාගෙන සිටින ගොවි පවුල් සංඛ්‍යාව තායකත්වය තෝරා ගන්නා ආකාරය, දෙවන පෙළ තායකත්වයක් පුහුණු කිරීම, ඉතිරි කිරීම් හා ණය සැපයීම, අරමුදල් ගොඩ නැංවීම, පොහොර සහනාධාර ලබා ගැනීමේ දී අනුගමනය කරන ක්‍රමය, කුඩා කණ්ඩායම් ගොඩනැංවීම, යෙදවුම් සපයා දීම, යටිතල පහසුකම් හා වෙනත් භෞතික ඉදිකිරීම් සංවිධානය සතු කෘෂි උපකරණ ගොවීන්ට පහසු මිලට සැපයීම, කොන්ත්‍රාත් භාර ගැනීම, ජල කළමනාකරණය, මුදල් පරිපාලනය, ව්‍යාප්ති සේවා ශක්තිමත් කිරීම, ගොඩ ඉඩම්වල බෝග වගාවට ගොවීන් පෙළඹවීම, පාංශු සංරක්ෂණය පිළිබඳ උපදෙස් ලබාදීම, සත්ත්ව පාලනය සඳහා පහසුකම් සැලසීම, මිරිදිය ධීවර කර්මාන්තය සඳහා සේවා සැපයීම, නව තාක්ෂණික ක්‍රමවේද භාවිතයෙන් කෘෂි දැනුම ලබාදීම, සුඛ සාධනය පැවැත්වීම, කෘෂි බෝග අලෙවිකරණයේ නියැලීම, රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්ති සැකසීමට උපදේශන සේවා සැපයීම, ගොවි හඬ ජාතික තලයට ගෙන ඒම, කෘෂිකාර්මික ව්‍යාපාර බවට පත් කිරීමට දායකවීම, නිෂ්පාදන සැකසීමට ක්‍රියාමාර්ග ගැනීම, ස්වයංකර්මය පිළිබඳ විශ්වාසයෙන් ක්‍රියා කිරීම, ගොවිජන පනත් පිළිබඳ ඇති අවබෝධය, සැලසුම් සැකසීම හා ක්‍රියාත්මක කිරීම, සාමාජික ගැටලු හඳුනා ගැනීම, සාමාජිකයින් අතිරේක ආදායම් මාර්ග ඇරඹීමට සහාය සේවා සැපයීම යන ඒවා මෙම ගොවි සංවිධාන විසින් ක්‍රියාත්මක කරනවාද යන්න විමසීම ය.

මෙම නිර්ණායක කොතෙක් දුරට අඩංගු වී තිබේ ද යන්න සලකා බැලූ විට අධ්‍යයනය කරන ලද ගොවි සංවිධාන 14න් 5ක් උසස් ම ක්‍රියාකාරීත්වයක් සහිත ඒවා යයි ද, ඉන් 6ක් අඩු ක්‍රියාකාරීත්වයකින් යුත් ඒවා යැයි ද 3ක් දුරවල ක්‍රියාකාරීත්වයකින් යුතු බව ද හඳුනා ගන්නා ලදී.

මෙම සිද්ධි අධ්‍යයනවලට අනුව ගොවි සංවිධානවල වර්තමාන ක්‍රියාකාරීත්වය සම්බන්ධ පහත සඳහන් නිගමනවලට පැමිණිය හැකි වූ අතර එම නිගමන අනුව පහත සඳහන් නිර්දේශ යෝජනා කෙරේ.

ගොවි සංවිධාන ජනතාවගේ ම අවශ්‍යතාවය මත තොව වෙනත් ආයතන විසින් පිහිටුවන ලද ඒවා ය. ගොවි සංවිධානවලට පැවරී ඇති බලතල පිළිබඳව ගොවි සංවිධාන බහුතරයක් විසින් අවබෝධයක් ලබා නැත. තායකත්වයේ ක්‍රියාකාරීත්වය මත සංවිධානයේ සාර්ථක අසාර්ථකභාවය තීරණය වේ. නිලධාරී බලපෑම් ගොවි සංවිධානවලට පවතින බව, දේශපාලනමය වෙනස්වීම් ගොවි සංවිධානවල තායකත්වය වෙනස්වීමට බලපාන බව, වර්තමානයේ පොහොර සහනාධාරය, ගොවිජන බැංකුවට කොන්ත්‍රාත් කිරීමට අවස්ථාව ලැබීම යන කරුණු තුන මත ගොවි සංවිධානවල ක්‍රියාකාරීත්වය රඳා පවතී. ගොවි ජනතාව වර්තමානයේ දී ගොවි සංවිධාන සමඟ වැඩ කිරීමට පුහුණුවක් ලබා තිබේ. ගොවි ප්‍රජාව සමාජ, ආර්ථික වශයෙන් බල ගැන්වීමට ගොවි සංවිධාන යොදා ගත හැකි ය. ගොවිජන කේන්ද්‍ර සම්බන්ධව රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්ති සැකසීමට ජනතා සහභාගීත්වය ලබා ගැනීමේ ක්‍රමෝපායයක් ලෙස ගොවි සංවිධාන යොදා ගත හැකි ය. ගොවි සංවිධාන බහුතරයක් තවමත් ස්වයංක්‍රීයව යැපීම තොව පිටස්තරින් යැපීමේ මානසිකත්වයක පසුවන බව, ස්වාධීන ප්‍රජා සංවිධානයක් ලෙස ගොවි හඬ ජාතික මට්ටම දක්වා ගෙන යාමට ගොවි සංවිධාන භාවිතා කළ හැකි බව, ගොවීන් ව්‍යාපාරිකයින් ලෙසට වටිනාකම එකතු කළ නිෂ්පාදකයන් ලෙසට, සංස්කෘතික දේශපාලන තීරකයන් ලෙසට උපකොන්ත්‍රාත්කරුවන් ලෙසට භාවිතා කිරීමට ගොවි සංවිධාන යොදා ගත හැකි ය.

මේ අනුව, පහත සඳහන් නිර්දේශ ඉදිරිපත් කරයි. දේශපාලන හා නිලධාරීන්ගේ බලපෑමෙන් තොරව ගොවි සංවිධාන සඳහා ගොවි තායකයින් පත් කර ගැනීමට ඉඩ ප්‍රස්ථාව සැලසීම, වර්තමානයේ ගොවි සංවිධානවලට බලපාන පනත වන 2000 අංක 46 දරන ගොවිජන සංවර්ධන පනතේ ගොවි සංවිධාන පිළිබඳව දක්වා ඇති නීතිමය බලතල පිළිබඳව ගොවි සංවිධාන දැනුවත් කළ යුතු වීමයි. මේ සඳහා ගොවි සාමාජිකයන් හා ගොවි ක්ෂේත්‍රයේ නිලධාරීන් ද ඇතුළත් විය යුතුය. ගොවි සංවිධාන ගොවි ජන කේන්ද්‍රයේ සියලුම පාර්ශවකරුවන් වන ආයතන සමඟ සමීප සම්බන්ධතාවයක් පවත්වාගෙන යාමේ පසුබිමක් ඇති කළ යුතු ය. ග්‍රාමීය මට්ටමේ වැඩසටහන් ක්‍රියාත්මක කිරීමේ දී ඒ සියල්ල ම ගොවි සංවිධාන දැනුවත් ව, ඒ මාර්ගයෙන් කළ යුතු වන්නේ ය. ගොවි සංවිධාන විසින් ඉදිරිපත් කරනු ලබන ගැටළු පිළිබඳව අදාළ ආයතන විසින් අවධානය යොමු කොට ඒවා විසඳීමට අවශ්‍ය ක්‍රියාමාර්ග ගත යුතු ය. ගොවි සංවිධාන ගොවීන්ට කෘෂි සේවා සැපයීම පමණක් තොව ගොවීන්ට බහු කාර්ය සේවා සපයන හා ආදායම් උපයා දෙන ආයතන බවට පත් කළ යුතු ය. ගොවි සංවිධානවල ක්‍රියාකාරීත්වය පිළිබඳව තරඟ පවත්වා ජයග්‍රහණය කරන ගොවි සංවිධානවලට කෘෂි උපකරණ හා කෘෂි යන්ත්‍ර සූත්‍ර තැගි ලෙස ලබාදිය යුතු ය. එසේම කෘෂි ප්‍රතිපත්ති සම්පාදනයේ දී ගොවි සංවිධාන සාමාජිකයින්ගේ අදහස් ලබාගත යුතු වේ.